

Vanja Grbić, gost predavač na Fakultetu za privredu i pravosuđe, Univerziteta Privredna akademija u Novom Sadu, imao je priliku da razgovara sa studentima, a oni da čuju iskustva iz njegove prebogate sportske karijere.

- To je iskustvo koje njima znači jako puno. Oni mnogo toga mogu da nauče i u školi. Da usvoje jako puno informacija, međutim, uvek je proživljeno iskustvo personalno mnogo važnije i mnogo bolje. Sasvim sigurno deluje kao veliki stimulans. Tim pre, ako je uz to, osoba koja priča, kredibilna, odnosno ima dobru reputaciju i ugled. Vrlo često se nalazim sa studentima, pričamo i razmenjujemo mišljenje i ono što se nikada neće promeniti jesu principi, odnosno suština uspona ka vrhu. Vremena se možda jesu promenila. Možete kupiti diplomu, možete otići na visoku poziciju, ali ukoliko hoćete da budete vrhunski i ostanete na vrhu, morate ići putem kojim se ređe ide. To je istina bez obzira sviđala se nekom ili ne - rekao Vanja Grbić, koji za dva meseca treba da doktorira. I dalje uči, jer uči se dok je čovek živ.

- Ja sam rešio da postavim zastavicu tamo gde će jako mali broj njih da dođe. Da budete laureat u praksi, kroz rezultate u sportu, a onda da završite fakultet. Ja sam garant da to može. Sve je pitanje volje, odnosno doslednosti, gde možete da stignete. A možete svugde. To je najmanji problem. Mi nismo narod koji voli da pobeđuje, ali ne i pobednike. I to je tako. Prigrlimo mi i pobednike, slavimo kao svoje najrođenije, ali se mnogo više radujemo kada ti isti pobednici padnu. Nije ni bitno zašto je to tako, jer to je jedna konstanta. Međutim, istinsko zadovoljstvo ili ispunjenje svoje lične frustracije ne treba da bude vezano za druge. Već za nas same. To je moje zadovoljstvo i to je ono što ja od sebe očekujem.

Govoreći o tome šta je rezultat nečega i koje je njegovo značenje, Vanja kaže da uvek dajem primer jednog igrača koji igra u jednoj od najuspešnijih ekipi na svetu, italijanskoj reprezentaciji.

- Svi su pljuvali igrača, da je nesposoban, ovakav, onakav, što zna samo da se brani i prima servis, u vreme kada još nije bilo libera. On je ušao u poslednjoj utakmici na poslednji poen i odbranio se dva puta i tako su Italijani postali svetski prvaci. Ako svako od nas ne shvati da je ta jedna lopta kada se traži od njega, razlog njegovog boravka u ekipi, a ne jadikovanje ostalih jedanast i po utakmica, onda će svoj život učiniti srećnim. Sve drugo je prazna priča.

Šta je naš cilj, zbog čega se mi bavimo npr. sportom - postavio je pitanje u daljem razgovoru naš sagovornik. Da li je to zdravlje, zadovoljstvo, dokazivanje, novac ili nešto drugo. Učesnici dečje specijalne olimpijade dobiju jednom u četiri godine priliku da pokažu šta i koliko mogu. Žive u zatvoru bez rešetaka. Nemaju dokumenta niti mogućnost da odu kod doktora, ne mogu da žive i budu priznati kao ostali ljudi. A njihovo zadovoljstvo kada izađu na teren, za svaki poen se bore kao da je najvažniji, odlučujući. Vrlo često ljudi nisu ni svesni situacije u

kojoj se nalaze odnosno da budu zahvalni na onome što imaju.

Pa iako je obišao zemačljsku kuglu uzduž i poprelo, oosvojio sve što se u odbojci može osvojiti, smatra da da je svaka sredina različita, a opet:

- Sve je to isto. Gde god da sam bio nailazio sam na dobre i loše ljude. Bez obzira na rasu, religiju... Nema nikakve razlike. Jedini odlučujući momenat da li neko hoće ili neće - i taj voljni momenat u životu svakog od nas je odlučujući, jer ako čovek ne želi nešto, onda do toga neće ni doseći.

U odbojku se, reče (nevoljno), danas ne razume posebno, a o pecanju, njegovom strastvenom hobiju, kaže da ga voli i da ga se rado seća. Pred sebe je postavio neke druge izazove kojima će se, kako to samo on zna, u potpunosti posvetiti.

